

Bram is sterk

Bram de beer
was sterk.
Heel sterk.

Als er een
dikke tak op het pad lag,
duwde Bram hem gewoon opzij.

Als er een
zware steen lag,
rolde Bram hem weg.

“Dat kan ik zelf!”
zei Bram altijd.

En daar was
hij best trots op.

Op een ochtend
liep Bram door het bos.

Toen zag hij
iets moois.

Een oude boomstam
lag naast het pad.

**“Daar kan ik
een prachtige hut
van maken!”**

riep Bram.

Sam kwam
nieuwsgierig kijken.

“Zal ik helpen?”

Bram schudde zijn hoofd.

**“Nee hoor. Dit
kan ik zelf.”**

De eerste tak

Bram pakte een lange, zware tak.

Hij trok.

Hij duwde.

Hij sjouwde.

“Hnnnggg!”

De tak bewoog geen centimeter.

Bram zette zijn poten stevig neer.

“Kom op!”

Hij trok nog harder.

Toen...

SCHUIF!

De tak schoot ineens naar voren.

Bram viel achterover.

PLOF!

Trekken...

Duwen...

Sjouwen...

Niets aan de hand!

Mila de muis kwam aanrennen.

“Bram! Gaat het?”

Bram krabbelde overeind.

“Natuurlijk!”

Hij wreef snel over zijn rug.

“Ik had alleen even een rustpauze.”

Mila keek naar de enorme tak.

“Zal ik iemand halen?”

“Nee!” zei Bram.

“Ik kan het zelf.”

Sterk
is goed,
maar samen
is beter!

De boomstam

De boomstam
moest naar de bouwplek.
Bram duwde.
De boomstam
rolde een klein stukje.

“Zie je wel?”

Hij duwde nog eens.
De stam rolde verder.
Maar toen kwam
hij bij een kuiltje.

KRRR...

De stam bleef steken.
Bram duwde.
En duwde.
En duwde.

“Ik krijg hem wel!”

Eén duwtje...

Nog een duwtje...

Iedereen wil helpen

Sam kwam weer kijken.
Ook Pip het egeltje kwam erbij.
En Timo zat op een tak.

**“Bram, zullen we
samen duwen?”** vroeg Pip.

“Nee.”

“Maar met z'n allen gaat
het veel makkelijker,”
zei Sam.

Bram schudde zijn hoofd.

“Ik ben sterk genoeg.”

Timo keek naar de boomstam.

“Weet je dat zeker?”

“Heel zeker!”

Samen
kun je
meer!

Bram krijgt een idee

Bram keek naar de boomstam.
Toen keek hij naar een lange helling verderop.

“Ik weet het!”

Hij begon de boomstam omhoog te duwen.

“Als hij eenmaal boven is...”

Hij duwde verder.

“...kan hij vanzelf naar beneden rollen!”

Sam keek bezorgd.

“Bram, misschien moeten we eerst—”

Maar Bram luisterde niet.

“Ik heb het helemaal bedacht!”

Steeds hoger

Bram duwde.
Nog een stukje.
En nog een stukje.
De boomstam
werd steeds zwaarder.
Bram begon te hijgen.

“Pfff... pfff...”

Zijn poten gleden over de grond.

“Ik geef niet op!”

Achter hem stonden
Sam, Mila en Pip.

“Bram!” riep Mila.

“Laat ons helpen!”

Maar Bram riep terug:

“Ik kan het zelf!”

**Ik kan
het zelf!**

Bram!

**Laat ons
helpen!**

Oeps!

Bram stond
bijna bovenaan.

Nog één
duwtje.

Hij zette zich
schrap.

“HNNNNNG!”

De boomstam
kwam los.

Maar niet
alleen een klein stukje.

Hij rolde naar
beneden!

“O-O-O-O!”

Bram sprong opzij.

De boomstam
denderde de helling af.

ROLLLLL!

BOEM!

KRAK!

HNNNNNG!

O-O-O!

ROLLLLL!

BOEM!

KRAK!

De hut is kapot

Beneden lag de boomstam
midden op de plek waar Bram
zijn hut wilde bouwen.

Een paar kleine takken
waren gebroken.

Zijn mooie bouwplek was
één grote rommel.

Bram keek ernaar.

Zijn oren zakten een beetje
naar beneden.

“O...”

Sam kwam naast hem staan.

**“Dat ging niet helemaal
zoals je dacht.”**

Bram zuchtte.

“Nee.”

Maar Bram geeft niet op

Even was Bram stil.

Toen ging hij weer aan het werk.

Hij pakte een grote tak.

“Dan doe ik het gewoon opnieuw.”

Hij sjouwde.

Hij sleepte.

Hij stapelde.

Maar de takken vielen steeds om.

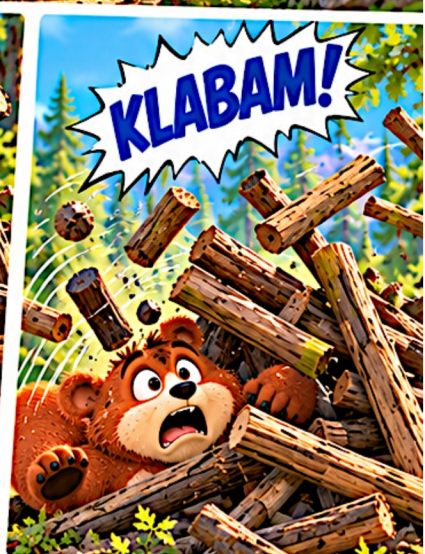
KLABAM!

PLOF!

KRAK!

Bram werd steeds bozer.

“Waarom lukt dit nou niet?”

Het wordt te veel

Bram wilde alles tegelijk doen.
Hij droeg twee dikke takken.
Onder zijn arm zat nog een stuk boomschors.
Op zijn hoofd lag een bos bladeren.
En tussen zijn tanden hield hij een klein takje.

“Ik kan het!”

mompelde hij.

Toen struikelde hij.

“Oeps!”

Alles vloog door de lucht.

Ik kan het!

“Bram...”

Mila trok voorzichtig
een blad van Brams hoofd.
Pip hielp een tak wegduwen.
Sam keek Bram aan.

“Bram...”

Bram keek op.

“Ja?”

**“Waarom wil je eigenlijk
alles zelf doen?”**

Bram wist even
niets te zeggen.
Hij keek naar
zijn grote poten.

**“Omdat ik
sterk ben.”**

**“Dat weten we,”
zei Sam.**

**“Maar sterk zijn
betekent toch niet
dat je alles alleen
moet doen?”**

Bram denkt na

Bram keek naar
de boomstam.

Toen naar de
takken.

Toen naar zijn
vrienden.

Hij dacht aan
alle keren dat hij
had gezegd:

**“Ik kan het
zelf.”**

En nu wist hij
het eigenlijk wel.

Hij kon
sommige dingen zelf.
Maar niet alles.

“Misschien...”
zei Bram zacht.

**“...kan ik jullie
hulp wel
gebruiken.”**

Samen aan de slag

“Natuurlijk!”

riep Sam.
Iedereen hielp mee.
Sam verzamelde
kleine takken.
Mila zocht
stevige twijgen.
Pip bracht
bladeren.
Timo vloog
heen en weer met
kleine stukjes mos.
En Bram?
Bram deed waar
hij goed in was.
Hij tilde de
zware boomstam.

**“Eén, twee...
drie!”**

Samen kregen ze
hem op zijn plaats.

Bram ontdekt iets

De hut werd
steeds mooier.
Bram keek om
zich heen.
Iedereen was bezig.
Niemand vond het erg
om te helpen.
Sterker nog...
Ze hadden plezier!

“Hé,” zei Bram.

**“Samen gaat
het veel sneller.”**

Sam glimlachte.

“Dat zeiden we al.”

Bram lachte.

**“Ja. Dat had ik
misschien eerder
moeten geloven.”**

De mooiste hut

Even later
stond de hut.
Niet alleen Bram
had hem gebouwd.
Iedereen had meegeholpen.
Er was een stevige deur.
Een dak van takken
en bladeren.
Een klein raam.
En voor de ingang
lag een grote platte steen.
Bram keek trots
naar zijn hut.

**“Dit is de mooiste
hut van het hele bos!”**

**“Omdat jij hem
hebt gebouwd?”**

vroeg Kiki.

Bram schudde zijn hoofd.

“Nee.”

Hij glimlachte.

**“Omdat we hem
samen hebben
gebouwd.”**

Bram helpt een ander

De volgende ochtend zag Bram Pip met een dikke tak worstelen.

Pip trok.

De tak bewoog niet.

Bram liep naar hem toe.

“Zal ik helpen?”

Pip keek verbaasd.

“Jij?”

Bram knikte.

“Ja.”

Hij pakte de tak.

Maar deze keer zei hij niet:

“Ik kan het zelf.”

Hij zei:

“Samen?”

Pip glimlachte.

“Samen!”

Een kleine
helpende poot
maakt een
groot verschil!

Samen
is sterker!

Voor ouders en grootouders

Jezus wil niet dat we alles alleen dragen

Bram de beer dacht dat hij alles zelf moest kunnen. Hij was sterk en wilde niemand om hulp vragen. Maar uiteindelijk ontdekte hij dat het helemaal niet zwak is om hulp aan te nemen.

Ook wij willen soms alles zelf doen. We willen sterk zijn, onze problemen zelf oplossen en liever niet laten merken dat we hulp nodig hebben.

Maar Jezus vraagt ons niet om alles alleen te dragen.

Jezus wil juist dicht bij ons zijn. Wanneer iets moeilijk is, mogen we het aan Hem vertellen. We mogen God om hulp vragen en erop vertrouwen dat Hij voor ons zorgt.

En Jezus leert ons ook om **voor elkaar te zorgen**. Als iemand hulp nodig heeft, hoeven we niet weg te lopen. We mogen onze handen uitstrekken en helpen.

Een mooi gesprek

Vraag bijvoorbeeld:

- 1 Waarom wilde Bram eerst niemand om hulp vragen?
- 2 Vind jij het soms moeilijk om hulp te vragen?
- 3 Waar zou jij Jezus om hulp voor willen vragen?
- 4 Wie zou jij deze week kunnen helpen?
- 5 Hoe kunnen we samen laten zien dat Jezus van mensen houdt?

Wat leren we van Jezus?

Jezus zei:

“Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en ik zal u rust geven.”

Mattheüs 11:28

Dat is een prachtige belofte. We hoeven onze zorgen en moeilijkheden niet alleen te dragen.

We mogen ermee naar Jezus gaan.

En wanneer iemand anders hulp nodig heeft, mogen wij iets van Jezus' liefde laten zien door die ander te helpen.

Hulp vragen is niet zwak.

Je mag altijd naar Jezus gaan.

En samen mogen we voor elkaar zorgen.

Samen bidden

Heer Jezus,

dank U dat we niet alles alleen hoeven te doen.

Help ons om U om hulp te vragen
wanneer iets moeilijk is.

Leer ons ook om anderen te helpen
en zo iets van Uw liefde te laten zien.

Amen.